

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Vbi verum Fortunati marsupium reperiatur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

tur. Si panem nactus erat, aut si pomulum habebat, Matri Filio-
 que eius lubens, gaudensque sportulam attulit ac porrexit. Et ve-
 rò acceptum id sibi munus esse, cœlestis Virgo perspicuè ostendit:
 quippe quæ extento, quantumis ligneo brachio, munus accepta-
 uit. Quin & locuta est cum Hermanno elinguis imago, iussitque
 eum cum Puerulo suo colludere. Quod ad vespertinum vsq; tem-
 pus factum: vt verè dicere posset diuina Sapiencia: *ludens in orbe*
terrarum, & delicia mea esse cum filijs hominum. Parentes illi erant
 pauperes, quibus non suppetebant sumtus, ad illum ritè vestien-
 dum. Quare aspera ac frigida hyeme, moris sui seruans, ad castæ
 Matris statuam in templum venit. Vsque adeò cœlesti flamma,
 æstuantem rigens bruma non impediuit. Ibi Imago rursus verba
 fundens interrogauit, cur, tempore tam frigido, nudis incederet
 pedibus? cui ille respondit: *Calceis careo.* Mox illa, lapidem, ia-
 quit, illum vides? (& digito lapidem monstrabat) sub eo qua-
 tuor denarios reperies, eos tolle, & calceos eme. Adit lapidem,
 inuenit pecuniam, & exultante animo ad gratiæ tantæq; liberali-
 tatis Matrem recurrit, eique gaudibundus nummos ostendit. At
 illa, quoties, posthac calceis, tabellis, aliâque scholastica supel-
 lectili indigebis, eum lapidem adi, semper inuenies monetam.
 Quid puerilis ætas, quid mulier, tacitum secretumue seruat? Igi-
 tur neque potuit ista res vel Hermanno puero, vel ab Hermanni
 matre femina diu cœlari. Vulgata est. Rescipientes reliqui etiam
 pueri & ipsi eundem lapidem adierunt, mouerunt, sed nihil repe-
 rerunt: quia non itidem, vt Hermannus, coluerant thesauri mon-
 straticem. Tanti refert, ynde quis non opem solùm, sed opes etiã
 petat.

Prou. 8. 31.

Fabulæ Fortunatum quendam fingunt, in silua, Deam ob-
 uiam habuisse, quam Fortunam vocant, à qua marsupium dono
 acceperit, eius virtutis, vt quoties vellet, ex eo aureos nummos
 posset educere, tanquam è fonte quodam perenni, aut potiùs flu-
 uio & Pactolo auri. Fingunt hæc. Somnia sunt Parnassi. Felicior
 Hermannus fuit Fortunato. Sub lapide semper pecuniam reperit,
 quoties quæsiuit. Docuit ergo nō à Fortuna, sed à Maria eiùsque
 inprimis Filio, opes sustentationi necessarias esse flagitandas. Ne-
 que Midas Phrygiæ rex aurum quæsiuit, vbi debuit; quæsiuit a-
 pud Deum, sed falsum, & qui ad dilapidandas, non cumulandas
 diuitias est opitulatur. De vera in verum Deum fiducia à S. no-

VIII.

Ouid. lib.
 1. I. Metam.

